

λοιπός

λοιπός, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. λοιπός], που υπολείπεται, ο υπόλοιπος: «που είναι οι λοιποί της παρέας;».

- και λοιπά ή και τα λοιπά, (συντομογραφία κ.λπ.) για όσα εννοούνται ως εύκολα και παραλείπονται σε μια συζήτηση. (Λαϊκό τραγούδι: διαθήκη **και λοιπά** κάνουν όσοι τα φυλάνε, εγώ ήμουν, παπά, όσα έρθουν κι όσα πάνε // θα χτίσω μια φωλιά **και τα λοιπά** αλλά δεν το λέμε ούτε του παπά).

- του λοιπού, από δω και πέρα, στο εξής: «του λοιπού δε θα κάνεις τίποτα, αν δε με ρωτήσεις || του λοιπού όλοι θα παίρνετε άδεια απ' τον τάδε || του λοιπού θέλω να 'σαι προσεκτικός».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας